

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. Ď.**, bývajúceho v S., proti žalovanej **Obci S. – H.**, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 27 C 364/2007, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 19. októbra 2007 sp. zn. 10 Co 309/2007 a dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2008 sp. zn. 9 Co 35/2008, takto

r o z h o d o l :

1. Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2008 sp. zn. 9 Co 35/2008 **o d m i e t a .**

2. Konanie o dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 19. októbra 2007 sp. zn. 10 Co 309/2007 **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina (súd prvého stupňa) uznesením z 27. augusta 2007 č. k. 27 C 364/2007- 59 priznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov v rozsahu 50 %. Svoje rozhodnutie založil na závere, že u žalobcu pri zohľadnení výšky súdneho poplatku za návrh a posúdení jeho sociálnych pomerov vrátane jeho vyživovacej povinnosti k dcére, ťažkého zdravotného postihnutia jeho i manželky, poberaného starobného dôchodku žalobcu a jeho manželky je dôvodným podľa § 138 O.s.p. priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov nie celkom, ale iba sčasti a to v jednej polovici.

Na odvolanie žalobcu proti tomuto uzneseniu Krajský súd v Žiline (odvolací súd) uznesením z 19. októbra 2007 sp. zn. 10 Co 309/2007 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil s poukazom na jeho vecnú správnosť (§ 219 O.s.p.).

Uznesenie odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním z 19. novembra 2007 (č. I. 70 - 71 spisu), v ktorom zároveň požiadal o ustanovenie zástupcu z radov advokátov pre dovolacie, resp. aj pre celé konanie (túto žiadosť ešte zopakoval, resp. spresnil podaním z 10. decembra 2007, ktoré je na č. I. 74 spisu). V dovolaní žiadal, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. Na odôvodnenie svojho mimoriadneho opravného prostriedku poukázal na to, že boli porušené jeho základné práva a slobody nezákonným zásahom orgánu samosprávy a preto mu mali súdy poskytnúť ochranu podľa príslušných zákonov a bez platenia súdnych poplatkov.

Okresný súd Žilina uznesením z 19. decembra 2007 č. k. 27 C 364/2007- 76 zamietol žiadosť žalobcu o ustanovenie zástupcu z radov advokátov, rozhodujúc podľa § 30 O.s.p., keď konštatoval, že u žalobcu nie sú splnené podmienky pre takýto postup z toho dôvodu, že nespĺňa v celom rozsahu predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

Krajský súd v Žiline uznesením z 30. júna 2008 sp. zn. 9 Co 35/2008 odvolanie žalobcu proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.); žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie z 26. novembra 2008 (č. I. 99 spisu), v ktorom namietal, že odvolací súd vôbec nezohľadnil, že v danom období mal zdravotné problémy, ktoré mu nedovoľovali venovať sa inej činnosti ako liečeniu, a tým sa stalo, že odvolanie podal oneskorene. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvého stupňa o neustanovení mu zástupcu z radov advokátov zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či oba mimoriadne opravné prostriedky žalobcu boli podané v zákonom určenej lehote. Vychádzal pritom z ustanovenia § 240 ods. 1 prvá veta O.s.p., v zmysle ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni, a ďalej z ustanovenia § 240 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde. Vzal tiež zreteľ na § 57 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia

uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Mal tiež na pamäti, že lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O.s.p.).

V prejednávanej právnej veci bolo iba prvé dovolanie žalobcu (proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 19. októbra 2007 sp. zn. 10 Co 309/2007) podané v zákonom určenej lehote. Druhé dovolanie (proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2008 sp. zn. 9 Co 35/2008) je však oneskorené.

Uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2008 sp. zn. 9 Co 35/2008 bolo doručené žalobcovi 6. októbra 2008, ako to potvrdzuje doručka s podpisom žalobcu, ktorá je pripnutá k č.l. 93 spisu. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 6. októbra 2008, pričom žalobca dovolanie proti nemu podal 26. novembra 2008 osobne na súde prvého stupňa (č. 1. 99 spisu). Jednomesačná lehota, ktorú zákon vymedzil na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), preto v danom prípade začala plynúť 6. októbra 2008 a uplynula 6. novembra 2008 (štvrtok, ktorý deň nebol sviatkom). Keď teda žalobca odovzdal svoj mimoriadny opravný prostriedok smerujúci proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2008 sp. zn. 9 Co 35/2008 na súde prvého stupňa až 26. novembra 2008, urobil tak oneskorene.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2008 sp. zn. 9 Co 35/2008 ako oneskorene podané odmietol podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

Ani uznesenie Krajského súdu v Žiline z 19. októbra 2007 sp. zn. 10 Co 309/2007, proti ktorému žalobca podal včas dovolanie, dovolací súd nemal však možnosť preskúmať z hľadiska vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia. Dovolací súd v spojitosti s týmto dovolaním poukazuje na to, že v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p. musí byť dovolateľ zastúpený

advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Toto ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok je odstrániteľný, avšak len za súčinnosti dovolateľa.

Žalobca v dovolacom konaní nepreukázal, že má právnické vzdelanie (a že teda v dovolacom konaní nemusí byť zastúpený advokátom); obsahom spisu je doložené, že sám uvádzal, že právnické vzdelanie nemá (č. 1. 70 spisu). Bol oboznámený s rozhodnutiami súdov oboch nižších stupňov, z ktorých vyplýva, že sa mu neustanovuje zástupca z radov advokátov. Napriek tomu však do spisu nezaložil požadovanú, advokátovi udelenú plnú moc na jeho zastupovanie v dovolacom konaní. V dôsledku toho zostal nedostatok osobitnej podmienky dovolacieho konania neodstránený.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O.s.p.) konanie o dovolaní žalobcu z 19. novembra 2007 proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 19. októbra 2007 sp. zn. 10 Co 309/2007 zastavil (§ 243c v spojení s § 241 ods. 1 a § 104 ods. 2 O.s.p.), pričom sa nemohol zaoberať procesnou prípustnosťou (ani dôvodnosťou) tohto dovolania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2010

JUDr. Jana Bajánková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Hrčková Marta